

๔๔

อย่าประมาทในชีวิต

https://dhamma01.blogspot.com/2016/07/blog-post_5.html

เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้อีกไม่นาน
เดี๋ยววัน เดี่ยวคืน เดี่ยวก็จะหมดเวลาแล้ว

เราแกลงไปทุก ๆ วันจริง ๆ
แม้ใครจะมาชื่นชมเราว่า ดูแล้วยังไม่แก่ ไม่จริงหรอก
จริง ๆ แล้วเรานอนกับคนแก่ทุกวันอยู่บนเตียงของเรา
คือ นอนกับตัวของเราเอง ที่แกลงไปทุกวัน
สภาพร่างกายที่เสื่อมลงไปเรื่อย ๆ ทุกวัน
แล้วไม่ช้าเราก็จะไปสู่เชิงตะกอน

เพราะฉะนั้น เวลาที่เหลืออยู่ มีไม่มากเลย
อย่าคิดว่า เรามีเวลาเหลือเฟือ
เราจะนั่งธรรมะเมื่อไรก็ได้
เพราะเราได้ทราบสูตรสำเร็จในการเข้าถึงธรรมกายแล้วว่า
ให้หยุด ให้นิ่ง ให้เฉยอย่างสบาย ๆ เราจะทำเมื่อไรก็ได้
คิดอย่างนี้เรียกว่า ยังประมาทอยู่!

เราจะต้องคิดว่า เราจะตายวินาทีนี้
ก่อนตาย...เราจะเอาอะไรเป็นสรณะ เป็นที่พึ่งที่ระลึก
หรือยึดเอาไปในภพเบื้องหน้า
คิดอย่างนี้แล้วเราจะได้ไม่ประมาท

ผู้ที่เข้าถึงพระธรรมกายไม่ได้
มีเพียงประการเดียว คือ ผู้ที่ไม่ทำเท่านั้น
ไม่เกี่ยวกับว่า บุญมากหรือบุญน้อย
มันขึ้นอยู่กับว่า จะทำ หรือไม่ทำ
อยากได้ หรือไม่อยากได้ เท่านั้นเอง

๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖